

ת"פ 65846/05/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.צ., הנאשמים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 65846-05-18 מדינת ישראל נ' צ'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
א.צ. - הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שירה חרל"פ

ב"כ הנאשם: עו"ד עופר אלמוג

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת הצתה, לפי סעיף 448 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.3.18 בשעה 01:00, **הגיע הנאשם לחנות בגדים בלוד, כשהוא נושא עמו בקבוק המכיל בנזין. הנאשם שפך את הבנזין על סורגי החנות, הצית אש במקום באמצעות מצית שברשותו וברח מהמקום.** כתוצאה ממעשיו אחזה אש בחנות ואזרחים וכוחות כיבוי שהוזעקו למקום כיבו את הדליקה. למבנה ולתכולת החנות נגרמו נזקים בשווי כולל של כ- 20,000 ₪.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום והופנה לתסקיר שירות המבחן אשר יבחן את שילובו של הנאשם בטיפול והתרמות הנאשם מכך. **על פי ההסדר, ככל שהתסקיר ילמד על בעיות נפשיות כרקע למעשים ושיתוף פעולה עם שירות המבחן, יעתרו הצדדים במשותף לעונש מאסר של 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות. הצדדים יטענו במצב זה לחריגה מהמתחם על רקע סיכויי שיקום וקרבה לסייג.** בנוסף על כך הוסכם על רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי. ככל שהתסקיר לא יענה על הפרמטרים המוסכמים, הטיעון לעונש יהיה פתוח. הצדדים הסכימו כי הנאשם יופנה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 21, מתגורר בבית הוריו. אובחן בילדותו כלוקה

בסכיופרינה ובהפרעת אישיות דיס-סוציאלית, אשר באו לידי ביטוי לאורך השנים בתנודות במצבו הרגשי, קשיי תפקוד והסתגלות למסגרות חיו השונות, קשיים בהתמדה בתקשורת עם גורמי טיפול ושיקום. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, כשעבר מספר מסגרות חינוך ובכללן מסגרות החינוך המיוחד, בשל קשיי למידה, הסתגלות והתנהגות במסגרות השונות. הנאשם לא גויס לצבא בשל מצבו הנפשי. מאז סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות לפרקי זמן קצרים. חוות הדעת הפסיכיאטרית מלמדת כי הנאשם החל לגלות התנהגויות אלימות בגיל צעיר, תוך ניסיון לפגיעה עצמית. **אושפז כילד בשל מצבים פסיכויטיים. תחת טיפול תרופתי חלה הטבה במצבו, שולב במסגרת חינוך מיוחד והמשיך במעקב פסיכיאטרי אמבולטורי.** לאורך השנים היה במעקב פסיכיאטרי לא רציף. בבדיקה בחודש מרץ 2019 דווח על התקפי זעם בביתו, דווח על תחושת תסכול נוכח המשך מגוריו בבית הוריו ופיטוריו ממקום עבודתו האחרון.

בשיחה עמו מסר כי צרך סם מסוג קנאביס במספר אירועים בודדים ושלל שימוש בחומרים ממכרים אחרים. בדיקת שתן שנערכה לו נמצאה ללא שרידי סם.

הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחסו לעבירה, הודה והביע חרטה על מעשיו. תאר את הרקע לביצועה בתחושות תסכול וכעס מצטברים בעקבות קשייו בהשתלבות בעבודה. הנאשם מסר כי אין לו היכרות מוקדמת עם בעל החנות וכי בחר את החנות באקראי, בהיותה ממוקמת בקרבת תחנת הדלק שבה רכש את הבנזין. תאר כי פעל באימפולסיבית מתוך זעם בלתי נשלט. הנאשם ביטא חרטה על פגיעתו בבעל החנות, חש בושה במעשיו והבנה לחומרת העבירה ולפוטנציאל הנזק לפרנסתו של המתלונן ולעוגמת הנפש. הנאשם ביטא אמפתיה כלפי הפגיעה הרגשית ופיזית במתלונן. הנאשם שולל התנהגות אלימה בשנים האחרונות, זולת המקרה הנוכחי.

בחודש יולי 2018 הופנה לחקירת מעצר במסגרת הליך זה ובהמשך היה בפיקוח מעצר למשך שישה חודשים. ההתרשמות אז הייתה כי הנאשם ממוקד במשבר ממעצרו וחווה הרתעה משמעותית. כן הוערכה אז רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ורמה בינונית של הפגיעה הצפויה מהתנהגותו. בתקופת פיקוח המעצר הנאשם שמר על קשר מעקבי עם הפסיכיאטרית המטפלת, אולם הקשר עמה לא היה רציף והוא לא פעל לקידום קבלת שירותי "סל שיקום". כמו כן שולב בקבוצה טיפולית במסגרת בריאות הנפש, אולם הפסיק הגעתו לקבוצה לאחר ארבעה מפגשים בלבד.

בשיחה שקיימו בשירות המבחן עם הפסיכיאטרית המטפלת עלה כי הנאשם מטופל על ידה מאז שנת 2016, ומאז מגיע בתדירות משתנה אחת לכמה חודשים ולא אחת ל-3 חודשים כנדרש. בחודש ינואר 2019 הגיע למפגש. ההתרשמות כי הנאשם נעדר תובנה למצבו הנפשי ולפיכך מתקשה להתמיד בטיפול. מצבו הנוכחי יציב, אך יכול להשתנות בקלות. להערכת הפסיכיאטרית הנאשם זקוק לקבוצה טיפולית לניהול כעסים והתמודדות במצבי לחץ, אולם אין ביכולתם לספק לו מענה טיפולי כזה. הנאשם הסביר את אי שיתוף הפעולה היציב עם גורמי הטיפול ברצונו לעבוד באופן יציב, עדכן כי מקפיד על נטילת הטיפול התרופתי וכי טיפול זה מספק מענה לקשייו הרגשיים.

להתרשמות שירות המבחן הנאשם מתקשה לקבל את מצבו ובעיותיו נוכח היעדר תובנה למצבו המורכב, כאשר שואף להשתלב בחברה ככל אדם. לנאשם דמויות משמעותיות קרובות ומיטיבות המסייעות לו, אולם הן נוקטות בגוננות יתר ומתקשות להוות דמויות סמכותיות. בהערכת הסיכון שנערכה בעניינו נמצא כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הנה ברמה בינונית וכי תוצאותיה צפויות להיות ברמה נמוכה. כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את חומרת העבירה, קשייו בבחינת מניעיו באירוע העבירה ובבחינת ביקורתית בדפוסי התנהגותו. כמו כן

התמודדותו עם קשיים רגשיים ותעסוקתיים בהיעדר תובנה למצבו הנפשי ולצורך בסיוע רב מערכתי.

שירות המבחן המליץ לנאשם לקדם את הכרתו כזכאי ל"סל שיקום" שעיקרו קבלת טיפול שבועי על ידי עו"ס שיסייע לו במגוון קשייו כגון עבודה מותאמת ליכולותיו, לימודים ודיוור עצמאי בהמשך. לשם גיוסו לתהליך זה ביקש שירות המבחן את דחיית הדיון. **במהלך הדחייה הנאשם התקשה לעמוד בקשר רציף עם שירות המבחן**, ואף לא ענה לשיחותיהם, במפגש עמו תאר יציבות במצבו הנפשי והקפדתו על הטיפול התרופתי, אף שאינו מקפיד על הגעה לפגישות עם הפסיכיאטרית. **כן דווח על השתלבות במקום עבודה חדש כמלקט בירקניה, כשהוא חש סיפוק מהעבודה ומצליח להתמיד. ניסיונות שירות המבחן לסייע לו בהבנת הסיכון במצבו בהיעדר שיתוף פעולה בהליך הטיפול, לא צלחו והנאשם חזר על עמדתו כי מעדיף להשקיע את כוחותיו בעבודה.** הנאשם זומן לביצוע בדיקות שתן לאיתור שרידי סם אולם לא הגיע לבצען. מאינפורמציה שהתקבלה מגורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב נמסר כי הנאשם אינו נמצא במעקב פסיכיאטרי סדיר, נכח פעמיים בקבוצה שיקומית המכילה מטופלים לקראת קבלת שירותי "סל שיקום", אולם הפסיק הגעתו ואינו עונה לטלפונים מהם.

לאור המתואר התחזקה התרשמות שירות המבחן כי **הנאשם נעדר תובנה ומודעות לעומק הבעייתיות בהתנהלותו, מרוכז בצרכיו הקונקרטיים ומתקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים ואינו רואה בשירות המבחן גורם סמכותי ומציב גבול. מכאן ההערכה כי אין אפקטיביות להמשך הקשר עמו ואין מקום להמלצה טיפולית. עם זאת, שירות המבחן המליץ על עונש שלא יכלול רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, אלא להטיל עליו עבודות שירות, וזאת על רקע ההתרשמות ממאפייני אישיותו ומצבו הנפשי וההערכה כי עונש מאסר עלול להביא להידרדרות במצבו הנפשי והוא עלול להפנים דפוסים עבריינים.**

חוות דעת פסיכיאטרית

5. התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית מהמרכז לבריאות הנפש באר יעקב נושאת תאריך 7.6.18. עיון בחוות הדעת מלמד כי הנאשם בן 21, רווק ללא ילדים מתגורר בבית הוריו. **בהיותו בן 10 הובא למיון פסיכיאטרי לאחר איום אובדני ופגיעה עצמית והוא שולב בטיפול מרפאתי.** לנוכח תכנים פרנואידיים שעלו במהלך השיחות עמו, החל בטיפול תרופתי וחל שיפור במצבו. **כשנה לאחר מכן חלה הרעה במצבו** שבאה לידי ביטוי בעצבנות יתר, הגברת האלימות כלפי בני משפחתו ותנודות במצב הרוח. התברר אז כי הפסיק ליטול את הטיפול התרופתי. **בבדיקה נמצא כי הוא סבל ממצב פסיכוטי חריף עם מחשבות שווא והוא אושפז במחלקת ילדים בבית חולים פסיכיאטרי בהסכמת הוריו. לאחר שחרורו המשיך בטיפול תרופתי ואולם מצבו הנפשי המשיך להידרדר על אף החלפת התרופות שנטל עד לאשפוז פעם נוספת בשל מצב פסיכוטי פרנואידי פעיל.** לאחר חודש, שוחרר מהאשפוז כשחלה הטבה במצבו. מאז חודש אוקטובר 2009 לא אושפז פעם נוספת. הנאשם אינו נמצא במעקב סדיר בבריאות הנפש.

בבדיקה שנערכה ביום 4.3.18 (כעשרה ימים טרם ביצוע העבירה) דווח על שימוש בסמים והפסקתם 3 ימים טרם הבדיקה, כן דווח על התקפי זעם. לא נמצאה עדות לסימנים פסיכוטיים פעילים. טען כי נוטל הטיפול התרופתי בקביעות והוסבר לו על סל שיקום והכנסתו לקבוצת הכנה.

בתקופת ההסתכלות במהלך חודש מאי 2018 נמצא כי ההתמצאות תקינה, ללא הפרעות במהלך החשיבה, ללא עדות למחשבות שווא, או הפרעות בתפיסה. שלל כוונות לפגיעה עצמית או לפגיעה באחרים. בהתייחס

לשימוש בסמים מסר כי ניסה פעם אחת סם מסוג קנאביס. **ביחס למעשה העבירה, תאר את נסיבות ביצועה, קנה דלק אותו שפך על סורגי החנות והציתו. לדבריו: "סתם בחרתי את החנות הזאת. בעל החנות לא מכיר אותי. סתם בחרתי אותה, זה מה שיצא באותו רגע. לא יודע, איזה ג'וק עלה לי בתוך הראש... אני מתחרט".** בחר את שעת ביצועה לבילה כיוון שביום היו רואים אותו. תאר כסיבות לביצוע העבירה את היותו מתוסכל מחייו, נוכח מגוריו עם הוריו, פיטוריו ממקום העבודה, אי גיוסו לצבא למרות שרצה בכך. במהלך ההסתכלות לא עלתה עדות למצב פסיכוטי פעיל, התנהגותו במחלקה הייתה מאורגנת, ללא תסמינים של מחלת נפש פעילה. **מאובחן כסובל מסכיזופרניה כרונית ואישיות אנטי סוציאלית** ורקע של התמכרות לסמים.

הנאשם סובל ממחלת נפש כרונית ושימוש בסמים, במצב של הפוגה (רמסיה) נפשית. אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי, והומלץ על מעקב אמבולטורי וטיפול פסיכו-חינוכי להפסקת השימוש בסמים לשם הורדת רמת האימפולסיביות וחזרה מהתנהגות אנטי חברתית.

ראיות לעונש

6. **אישור העסקה (נ/1)** - אישור מחברת שיווק עשבי תיבול טריים, מיום 6.5.19 ממנו עולה כי הנאשם מועסק בחברה מיום 31.3.19 בתפקיד מחסנאי. השתלב טוב עם הצוות, מגיע עם מוטיבציה ומבצע עבודתו כנדרש.

7. **מכתב מהמרכז הרפואי לבריאות הנפש באר יעקב (נ/2)** - מכתב הפניה לחדר מיון ילדים נס ציונה מיום 13.10.09 מאת מנהל המרפאה, ממנו עולה כי הנאשם - אז כבן 12, נמצא בטיפול בחודש מאי 2007, סבל ממצב פסיכוטי חריף בעקבותיו אושפז במחלקת ילדים בית החולים נס ציונה מחודש אוקטובר 2007 ועד לחודש ינואר 2008. מאז שחרורו נמצא במעקב ולומד בבית ספר לחינוך מיוחד. תחילה מצבו הנפשי היה מאוזן אולם החל מחודש יוני 2009 חלה ירידה במצבו הנפשי, עלייה חדה בחשיבה פסיכוטית בעלת גוון פרנואידי. בבדיקתו האחרונה העלה תכנים פרנואידיים. בית הספר מדווח על החמרה קשה ביותר במצבו, כשהוא פרנואידי כלפי הצוות והילדים, מדווח על שמיעת קולות והפסיק לאכול מזה יומיים. בשל חומרת מצבו הוחלט לבקש את אשפוזו באופן דחוף במחלקת ילדים לצורך איזון תרופתי.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירה חרל"פ, התסקירים לא עמדו בפרמטרים שעליהם הסכימו הצדדים ולכן ההסכמה העונשית שבהסדר הטיעון אינה רלוונטית. הנזק שנגרם בעבירה בינוני שכן האש לא התפשטה למבנה שמעל החנות ולא היו נזקים בנפש וזאת בזכות אזרחים שהגיעו למקום וכוחות כיבוי האש. המחוקק והפסיקה רואים בחומרה את עבירת ההצתה שהעונש שנקבע לצדה הוא 15 שנות מאסר וזאת בשל הסכנה הרבה של האש ופוטנציאל הנזק. אין מדובר בעבירה תוצאתית, בשל הסכנה של האש והפוטנציאל ההרסני לאדם ולרכוש. בהתאם לכך הענישה לא נקבעת בהתאם לתוצאה, כשיש חשיבות להרתעה למניעת יצירת סיכון ומניעת פגיעה ברכושו של אחר. העבירה בוצעה ברחוב ראשי, דבר המלמד על תעוזה. החנות שהוצתה נמצאת בקומת קרקע של בניין מגורים שהאש הייתה יכולה להתפשט אליו. לאחר שהנאשם הצית את החנות, לא הזעיק את כוחות הכיבוי אלא ברח, התנהגות המדגישה את רצונו בהצתה ואת אי החרטה עד לסוף הביצוע, כמו גם את האדישות לנזקים

ולהתפשטות האש. אמנם המעשה נעשה בשעת לילה ומשך פחות אנשים עוברים ושבים ברחוב, אך מדובר בחנות שהיא חלק מבניין וראיה להימצאותם של אנשים במקום היא הגעת האזרחים לסייע בכיבוי האש. מעבר לסיכון הפוטנציאלי, קיים נזק ממשי שכן מדובר בחנות בבעלות פרטית, מקור פרנסתם ותעסוקתם של שני המתלוננים, שנגרם להם נזק רב של עשרות אלפי ₪. המתלוננים הגיעו לבית העסק, מפעל חיים וראו אותו ניזוק ושרוף, היו צריכים לפנות לחברת הביטוח ואבדו ימי עסקים.

לטענת ב"כ המאשימה, באשר לסייג לאחריות פלילית - לא קיימת קרבה לסייג. יש מקום לתת משקל למצבו הנפשי של הנאשם בתוך המתחם בלבד. כפי שעולה מהתסקירים ומחוות הדעת הפסיכיאטרית, אמנם קיים מצב נפשי מורכב אולם לא נטען כי מצבו הנפשי הוחרף כשהוא ביצע את המעשה או באותה התקופה. יש הערכה של קצינת המבחן שיתכן שלא נטל את התרופות. חוות הדעת קבעה כי הנאשם כשיר ואחראי וכי לא היה במצב פסיכוטי. הנאשם מכלכל את עצמו, עובד, נמצא מידי פעם במעקב פסיכיאטרי, אכן אובחנה אצלו מחלת סכיזופרניה אולם לא נקבע שמצבו הדרדר באותה התקופה ומכאן שלא עולה קרבה ממשית לסייג אי השפיות. לפיכך אין מקום שמצבו ישפיע על המתחם עצמו. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר.

הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, מתחרט על מעשיו ומביע אמפתיה למתלוננים. אובחן בצעירותו כסובל מסכיזופרניה ולאורך השנים היה במעקב פסיכיאטרי לא רציף. מנגד, הנאשם לא ניצל את ההזדמנות לשיקום שניתנה לו, שירות המבחן ביקש דחיית הדיון כדי לקדם את הטיפול הנפשי לו זקוק ולשם השתלבותו בקהילה וקידום "סל שיקום". מהתסקיר השני עולה כי מצבו הורע, הנאשם לא שמר על קשר עם הפסיכיאטרית והפסיק את הקשר עם שירות המבחן, כשהוא אף לא ענה לטלפונים. הנאשם לא הגיע לבדיקות שتن, נכתב כי הוא נעדר תובנה לעומק הבעייתיות בהתנהגותו. אין המלצה טיפולית ושירות המבחן אינו רואה אפקטיביות בטיפול. רמת הסיכון למעורבות אלימה היא בינונית. שירות המבחן ממליץ על עבודות שירות, אך המלצתו אינה מחייבת את בית המשפט ואין להעדיף את אינטרס הנאשם, שכן הוא עצמו אינו מבין את מורכבות מצבו.

ממכלול הנתונים, עותרת המאשימה להטלת עונש מאסר קרוב לרף התחתון של המתחם, לצד פיצוי למתלוננים.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עופר אלמוג, לא ניתן להתייחס לנאשם כאל נאשם רגיל בעבירת הצתה. לבו של התיק הוא הקרבה לסייג לאחריות הפלילית. הנאשם סובל ממחלת נפש מגיל 8. אין מחלת נפש קשה ואקוטית יותר ממחלתו - סכיזופרניה פרנואידית. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ומאז עולים פרטים המעידים על מצבו - הנאשם עד היום אינו יודע להסביר מדוע ביצע את המעשה, אין מניע לעבירה. בהודאתו השנייה אמר הנאשם שהיה באי שקט ושנא את עצמו באותו היום. אין מחלוקת שהנאשם כשיר לעמוד לדין, אך בוודאי שלא ניתן להתייחס אליו כאל נאשם רגיל. מעבר לאבחנה של הנאשם כסכיזופרן, נקבע לו תפקוד שכלי נמוך מאוד, הוא למד במסגרת החינוך המיוחד, מוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי בשיעור של 100% בשל מחלת הנפש שבה הוא לוקה. ביצע ניסיון אובדני בגיל 10. קיים קושי משמעותי בשל כל המתואר, להשתלבות תקינה בחברה כשהוא ומשפחתו סובלים ממצב כלכלי קשה.

היה הסדר טיעון התלוי בתסקיר שירות המבחן. דווקא בתיקים כאלה, כאשר בוחנים את תסקיר שירות המבחן, אין להתייחס אליו באופן שטחי. אכן על פניו עולה מהתסקיר שאין שיתוף פעולה מלא, אלא שיתוף פעולה חלקי. אין שיתוף פעולה באופן שניתן בסל השיקום, ואין שיתוף פעולה בבדיקות שتن. אך העמקה בתסקיר מעלה שהנאשם מתקשה לקבל את מצבו, ובראיה יותר רחבה ניתן להבין שבגלל היכולת הקוגניטיבית הנמוכה,

הוא פשוט אינו מבין את מורכבות מצבו. האם על פי המבחן השטחי הזה נקבע כי הנאשם אינו משתף פעולה, בוחר לאמץ נורמות עברייניות ולא רוצה לחזור לדרך הישר? או שנסתכל על הדברים כהווייתם ונקבע כי מדובר בנאשם עם מסוגלות שכלית נמוכה מכדי להבין את הדברים. יש להתייחס לכך שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר ביצע את העבירה בשל התקפים פסיכויטיים שקרו קודם לכן וכשנכון להיום מצבו יחסית יציב.

היעדר המניע והיעדר ההבנה של הנאשם מדוע ביצע את העבירה, בצירוף עם העדר עבר פלילי, בהחלט יכולים לגרום להבנה שאין מדובר בבחור בעל דפוסי התנהגות עברייניים. מדובר בנער מבולבל שטעה ומצטער על המעשה שעשה. חוויית המעצר הייתה עבורו טראומטית מאוד. ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבורו ומכאן אף הגיעה המלצת שירות המבחן. שירות המבחן הבין שהנאשם אינו מבין איפה הבעיה, בגלל היכולות המוגבלות שלו, אך עדיין עושה צעד קדימה ומבין שאין מדובר בעבריין ושלא צריך להטיל עליו מאסר.

אף שמדובר בעבירה מן החמורות בספר החוקים, הפסיקה לעונש אינה חד משמעית, ומאפשרת התחשבות בנסיבות מיוחדות אף בלי להידרש לקרבה לסייג לאחריות הפלילית. בהתאם לפסיקה מתחם העונש הראוי בתיק זה הוא החל מ- 6 חודשי עבודות שירות. הקרבה לסייג היא נתון עובדתי, שלא ניתן להתעלם ממנו. גם המאשימה בעת הצגת הסדר הטיעון טענה לקרבה לסייג. אין מחלוקת שהנתונים הרפואיים בתיק זה קובעים כי הנאשם קרוב לסייג. אימוץ המלצת שירות המבחן לא יחטא לאינטרסים הנוספים של גמול והרתעה. עונש מאסר בעבודות שירות אינו חוטא לאינטרס הציבורי שכן מדובר בעונש מאסר בפועל והשוני הוא באופן הריצוי. עונש של עבודות שירות עבור הנאשם, בהינתן מוגבלויותיו, אינו עונש של מה בכך. כיום הנאשם עובד, ומאושר מכך שביכולתו לעזור בפרנסת המשפחה. לפיכך, יש להעמיד את עונשו על 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

10. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו, טען כי אינו יודע מדוע ביצע את העבירה, והבטיח שלא ישוב על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם זכות האדם לשלמות ובטחון קניינו, והגנה מפני פוטנציאל הנזק לרכוש ולנפש הגלום בעבירת הצתה. על חומרתה של עבירת הצתה ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר נקבע לצידה של חמש עשרה שנות מאסר.
13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. הנאשם הצית חנות הנמצאת בבניין מגורים ברחוב ראשי וגרם לנזק ממזני. אזרחים שנחלצו לסייע בכיבוי האש וכן כוחות הכיבוי מנעו נזק רב יותר. על חומרת עבירת הצתה עמד בית המשפט העליון בע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר (15.4.15)**:

"עבירת הצתה היא מהחמורות שבספר החוקים וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתה היתרה של העבירה שראשיתה ידוע אך כיצד תתפשט ומה יהיה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה.... המחוקק ביטא חומרה זו משהעמיד את העונש המרבי לצידה של העבירה על 15 שנות מאסר ו-20 שנות מאסר כאשר היא מבוצעת בנסיבות מחמירות, בין היתר כאשר מטרת הצתה היא פגיעה בחיי אדם. בהתאמה לכך, גישתו העקבית של בית משפט זה באשר לרמת הענישה בעבירות הצתה היא כי, ככלל, יש להתייחס בחומרה לעבירה

זו ולהשית עונשי מאסר לריצוי בפועל על מבצעי העבירה באופן שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים יחדיו".

עם זאת, בית המשפט העליון קובע בפסיקתו כי קיימת הבחנה בין מקרים שונים של עבירות הצתה בהתאם לנסיבותיהם. כך תוארו הדברים בעניין פדר לעיל:

"אף על פי כן, מעיון בפסיקה עולה כי טווחי הענישה שנקבעו בפועל בעבירות הצתה לסוגיהן אינם אחידים, הואיל ובמסגרת שיקולי הענישה על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה ההצתה, לתכנון המוקדם ולעברו הפלילי של מבצע העבירה במקרה הקונקרטי... אולם, נראה כי במהלך השנים האחרונות מסתמנת מגמת החמרה מסוימת ברמת הענישה ובית משפט זה אף הביע דעתו לאחרונה בדבר הצורך בהחמרה שכזו לאור השיקולים שהוזכרו מעלה... יחד עם זאת, בנסיבות מיוחדות מצא בית המשפט להשית עונשים קלים יותר ממדיניות הענישה הנהוגה. זאת, מאחר וקיימת הבחנה בין הצתה אחת לאחרת ולא מן הנמנע שהעונשים שיושטו בגין אותה עבירה יהיו שונים בהתאם לשונות נסיבות ביצוע העבירה ומבצעה".

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון מסוים, הנאשם הגיע לחנות כשהוא נושא עמו בקבוק בנזין, שפך את תכולת הבקבוק על סורגי החנות, שילח אש באמצעות מצית וברח מהמקום. הנזק הפוטנציאלי בעבירת הצתה הוא רב, וכולל את הסיכון שהאש תתפשט ותגרום לפגיעות בגוף ובנפש. העבירה בוצעה בשעת לילה מאוחרת כך שבחנות לא נכחו אנשים, ואולם כפי שטענה ב"כ המאשימה, מדובר בחנות הממוקמת בקומת קרקע של בניין מגורים, ומכאן שקיים סיכון פוטנציאלי ממשי. הנזק שנגרם בפועל הוא נזק לרכוש - מבנה החנות ותכולתה בסך כולל של כ- 20,000 ₪. הסיבות שהביאו את הנאשם טמונות במצבו הנפשי במועד ביצוע העבירה, ואין המדובר בעבירה שקדמו לה סכסוך כלשהו, או אף היכרות כלשהי, בין הנאשם לבין בעלי החנות. הנאשם תאר תחושות תסכול וכעס עובר לאירוע בשל נסיבות חייו המורכבות, בחר את החנות אותה הצית באופן אקראי.

15. **הקרבה לסייג לאחריות פלילית**, לרבות יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשהו.

במישור העקרוני יודגש כי על פי תיקון 113 לחוק העונשין, מצבו הנפשי של הנאשם, במקרים שבהם הוא עולה כדי קרבה לסייג לאחריות הפלילית או כאשר יש בו כדי להשפיע על יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשהו, הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם. במקרים שבהם עקב מצבו הנפשי של נאשם, הוא קרוב לסייג לאחריות הפלילית, או יכולתו להבין או להימנע מהמעשה נפגמה במידת מה, יש בהם כדי להפחית את מידת האשם המוסרי של הנאשם, ולפיכך יש בכך כדי להשפיע על המתחם עצמו (ראו ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל [4.1.16]). כשם שמידת האשם המוסרי של אדם הלוקה במחלת נפש או בהפרעה נפשית חמורה אשר מבצע עבירה, נמוכה מזה של אדם מן היישוב, כך גם מתחם העונש ההולם לגבי אדם כאמור צריך להיות נמוך בהתאמה ותוך התחשבות במצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה. במובן זה מתחם העונש ההולם לוקח בחשבון את נתוניו האינדיבידואליים של העושה כחלק מנסיבות ביצוע העבירה (ת"פ [מח' מרכז-לוד] 12596-01-15 מדינת ישראל נ' לוין [22.12.16]). מידת ההפחתה של מתחם העונש ההולם נגזרת מסוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה קרוב המקרה לסייג לאחריות הפלילית או עד כמה הוגבלה בעטייה של ההפרעה נפשית יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או להימנע

מעשיית המעשה. כידוע, מצבם הנפשי של אנשים הלוקים במחלות נפש או בהפרעות נפשיות, אינו מצב בינארי, שכולל רק שתי אפשרויות של "אחראי למעשיו" או "שאינו אחראי למעשיו", אלא קיים מנעד שלם, ספקטרום, של מצבים נפשיים של נאשמים שהם אמנם אחראים למעשיהם, אך יכולתם להבין את מעשיהם או לשלוט בהתנהגותם מוגבלת במידה כזו או אחרת עקב מחלת הנפש או ההפרעה הנפשית.

מנגד מובן הדבר כי אין גם לפתוח פתח חסר גבולות לכל טענה הנטענת בידי מי שביצע עבירה בדבר פגם נפשי ממנו הוא סובל, ואין ליצור מדרון חלקלק שיפגע באפקטיביות של המשפט הפלילי כגורם מרתיע ומחנך.

16. במקרה זה עיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית מלמד כי הנאשם לוקה מגיל ילדות צעיר בהפרעות נפשיות. הנאשם אובחן כלוקה במחלת סכיזופרניה כרונית ואישיות אנטי סוציאלית עם רקע של שימוש בסמים. בשנת 2007 אושפז לראשונה בשל מצב פסיכוטי חריף ובשנת 2009 אושפז פעם נוספת. מאז נוטל טיפול תרופתי אך אינו מקיים מעקב פסיכיאטרי סדיר כנדרש במצבו. בבדיקות שנערכו במסגרת ההסתכלות, הנאשם תאר את פרטי ביצוע העבירה והביע חרטה על מעשיו. שלל שימוש בסמים מעבר לניסיון בודד של סם מסוג קנאביס. ביחסו לסיבת ביצוע העבירה תאר תחושות תסכול ומרירות נוכח מציאות חייו. בחוות הדעת צוין כי לא נמצאה עדות למצב פסיכוטי פעיל, ומכאן שהנאשם היה אחראי למעשיו והוא כשיר לעמוד לדין.

אמנם, לא נקבע כי חלה הדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם אשר הובילה לביצוע העבירה או בשנים האחרונות מאז אשפוזו האחרון, ואולם, מדובר בביצוע עבירה ללא מניע ומבלי שקדמו לביצועה סכסוך ואף היכרות כלשהי עם בעלי החנות שאותה הצית הנאשם, וכשאין מדובר בעבירה שלצידה רווח כספי או בעבירה שבוצעה כאמצעי לפתרון סכסוכים, כפי שקיים במקרים רבים בעבירות מסוג זה. לדברי הנאשם - כפי שהם מובאים בחוות הדעת הפסיכיאטרית - "סתם בחרתי את החנות הזאת. בעל החנות לא מכיר אותי. סתם בחרתי אותה, זה מה שיצא באותו רגע. לא יודע, איזה ג'וק עלה לי בתוך הראש... אני מתחרט". הנאשם תאר קשיי התמודדות עם תחושת תסכול כללית ממצבו בחיים כבסיס להתנהגותו בעבירה. סבורני כי מצב דברים זה שבו הנאשם לוקה במחלת נפש מסוג סכיזופרניה פרנואידית, מגיל ילדות, אשר פעל כמתואר ללא כל מניע או סכסוך קודם, מצביע על השפעת מחלתו של הנאשם על יכולתו להפעיל שיקול דעת סביר, להבין את אשר הוא עושה ואף על מידת שליטתו שלו על מעשהו.

בבחינת מכלול הנתונים, המסקנה היא כי הנאשם ביצע את מעשה העבירה, כאשר מחלת הנפש אמנם בהפוגה, ומכאן שהיה אחראי למעשיו, אך נראה כי ביצועה היה על רקע מחלתו ותוך קרבה לסייג לאחריות הפלילית.

כידוע, נטל השכנוע להוכיח את הנסיבה האמורה אשר קשורה בביצוע העבירה, מוטל על שכמו של הנאשם וברמה של מאזן הסתברויות (ראו סעיף 40'ג) לחוק וכן ע"פ 7876/15 **חמאמרה נ' מדינת ישראל** [30.8.17], פסקה 25). במקרה דנן, שוכנעתי כי ההגנה הרימה את הנטל הנדרש.

בשולי ענין זה נתתי דעתי אף להסדר הטיעון שבו הצהירה המאשימה כי בכפוף לתסקיר אשר ילמד על בעיות נפשיות כרקע למעשים, ושיתוף פעולה עם שירות המבחן, המאשימה תטען לחריגה מהמתחם על רקע סיכוי שיקום, וקרבה לסייג. מובן הדבר שסוגיית הקרבה לסייג לאחריות הפלילית בעת ביצוע העבירה, אינה תלויה בשיתוף הפעולה הנוכחי של הנאשם עם שירות המבחן, ולפיכך שאף לשיטת המאשימה, בעת עריכת הסדר הטיעון, היה בסיס לטענת ההגנה בדבר סייג לאחריות הפלילית.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בעבירת ההצתה קיימת החמרה בענישה ואולם מנעד הענישה רחב וקשור בנסיבות המקרה. לעניין זה ראו בע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**

(8.8.18):

"חומרת העבירה בה המערער הורשע, עבירת ההצתה, היא רבה, הסיכון הגלום במעשה ההצתה, ובהשלכות ההרסניות והבלתי צפויות העלולות להיגרם מהבערת אש בלתי מבוקרת - מחייבת, בדרך כלל, ענישה מוחשית ומרתיעה.... חומרה זו אף נלמדת מלשון המחוקק, אשר קבע עונש כבד, בן 15 שנות מאסר, בצד עבירת ההצתה. יחד עם זאת, נקבע לא אחת, כי מנעד הענישה האפשרי בגין עבירת ההצתה הוא רחב וכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבותיו".

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בעבירת הצתה בנסיבות דומות (אף שבחלקם הארי ללא הפרעה נפשית), הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 7887/12 **שאול נ' מדינת ישראל** (24.4.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הצתה. בעקבות סכסוך עם המתלונן, ניגש הנאשם לתחנת דלק, ומילא דלק במיכל פלסטיק. בהמשך, הצית הנאשם שני בקבוקי פלסטיק שבהם דלק, והשליך אותם לעבר מגרש. כתוצאה מכך נשרף ציוד רב השייך למתלונן. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין שנתיים ל-4 שנות מאסר**, ובית המשפט העליון ציין כי המתחם מתאים ואף נוטה לקולה גם לאדם במצבו הנפשי של הנאשם, וככלל המתחם צריך להיות גבוה יותר. הנאשם, בעל רקע נפשי, נדון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ב. בע"פ 1951/14 **מקונן נ' מדינת ישראל** (15.2.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת הצתה. הנאשם, אשר נפגע מדבריו של המתלונן, מילא דלק בשני בקבוקי פלסטיק ריקים ושפך אותם אל תוך חנותו של המתלונן, הצית את הדלק ועזב את המקום בעוד החנות עולה בלהבות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל-4 וחצי שנות מאסר**. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר ביצע את העבירה בהיותו בגילופין. נידון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ג. בע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל** (8.8.18), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם הגיע בשעת לילה לפנצ'ריה הממוקמת בסמוך לבית מגורים של משפחה עמה היה מסוכסך. הנאשם שפך חומר דליק ברחבי הפנצ'ריה והצית את המקום. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש משקף את חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה הנוהגת ואף אישר את העונש.

ד. בע"פ 8659/13 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (14.5.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת הצתה. הנאשם אשר פוטר מעבודתו בנגריה החליט להצית אותה. לשם כך הגיע למקום ושפך חומר דליק על מפתן הדלת ואז הצית אותו. עובר אורח שחלף במקום כיבה את האש. הנאשם בעל עבר פלילי והתמכרות לסמים. **נקבע מתחם שבין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם השתלב בהליך טיפולי משמעותי ושירות המבחן המליץ על הימנעות מהטלת עונש מאסר והטלת של"צ וצו מבחן. נידון לעונש של **18 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בע"פ 7139/13 **צקול נ' מדינת ישראל** (23.1.14), קיבל בית המשפט את ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת הצתה. הנאשם שכר חדר בבית בו מתגוררים דיירים נוספים. הנאשם הצית את החדר ולאחר מכן ברח. כתוצאה מכך נשרף החדר כליל. בית המשפט העליון נתן משקל לכך

שהנאשם היה שריו במצב נפשי קשה בעת ביצוע העבירה, ולכך שהנזקים היו מתונים. הנאשם שלח אש רק לאחר שהבחין כי דיירי המבנה נמצאים מחוץ לבית, ואף דחה ניסיונות לחלצו. **בית המשפט העליון קבע מתחם שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר** (חלף מתחם של שנתיים עד ארבע שקבע בית המשפט המחוזי), והעמיד את עונשו על **18 חודשי מאסר בפועל** (21 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ו. בע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר** (15.4.15), קיבל בית המשפט את ערעור המדינה על עונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של הצתה. הנאשם הגיע לחנותו של המתלונן ששימשה לאחסון, והייתה נעולה וריקה מאדם באותה עת. הצית את החנות מסיבה שאינה ברורה. נגרם נזק של 100,000 ₪. לחובתו עבר פלילי. נקבע **מתחם שבין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי המתחם אינו חורג ממדיניות הענישה, אך יש להחמיר את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, וגזר על הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל** (חלף 12 חודשים).

ז. בע"פ 8501/09 **בוכרע נ' מדינת ישראל** (10.8.10), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם מילא שני בקבוקים בחומר דליק ושפך את תכולתם אל תוך חנות מכולת, והצית אותם. כתוצאה מכך הוצתה אש בחנות ונגרם נזק רב לרכוש. כמו כן נגרמו כוויות לכלבתו של המתלונן אשר שהתה במקום. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי במקרה זה השיקול השיקומי גובר נוכח הליך שיקומי משמעותי שעבר הנאשם והחליט להקל בעונשו ל- **6 חודשי מאסר שירות בעבודות שירות**.

ח. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 40148-09-15 **מדינת ישראל נ' חסנין** (6.6.16), הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת הצתה. הנאשם הגיע בשעת לילה לקרבת בית עסק, הניח שם ערימות קרטון, הצית אותן ועזב את המקום. כתוצאה מהשריפה נגרמו סימני ליבון על התריס וסימני פיח על החזית. בית המשפט קבע **מתחם שבין 9 ל- 24 חודשי מאסר**. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. **נידון ל- 17 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' ב"ש) 46432-12-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.13), הורשע נאשם בעבירת הצתה. הנאשם החליט להצית את החנות ממנה פוטר, הוא הצטייד בבקבוק של חומר דליק, ניגש לחנות, והצית את הבקבוק. אש פרצה בחזית החנות, שכובתה על ידי שוטרים שעברו במקרה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים ל- 4 שנות מאסר בפועל**. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי, נידון לעונש של **20 חודשי מאסר בפועל** וכן הופעל עונש מאסר על תנאי (סה"כ 24 חודשי מאסר בפועל).

י. בת"פ 28976-12-17 **מדינת ישראל נ' סונוך** (15.10.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות הצתה, הפרת הוראה חוקית וניסיון לתקיפת שוטר. הנאשם הורחק מבית אמו בהחלטת קצין משטרה, וניסה לתקוף שוטר שהוזעק לביתה. בהמשך לכך הגיע לחניון נקודת משטרה בראשון לציון והצית אופנוע משטרתי שניצב בחניון, בעזרת מצית. הנאשם חולה סכיזופרניה שבעברו אשפוזים פסיכיאטרים רבים ונקבע כי קיימת קרבה ממשית לסייג לאחריות פלילית. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **13 חודשי מאסר בפועל**.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** בעבירת

הצתה ותוך התחשבות במכלול הנסיבות, **לרבות הקרבה לסייג לאחריות הפלילית, הוא החל מ- 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.**

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 22, שטרם מלאו לו 21 בעת ביצוע העבירה. מגיל צעיר אובחן הנאשם כבעל בעיות נפשיות ובהמשך אובחן כלוקה במחלת נפש מסוג סכיזופרניה. הנאשם מטופל תרופתית לאורך השנים, מתקשה להתמיד במעקב רפואי הנדרש במצבו ואף מתקשה לגלות יציבות במקומות עבודה. אין ספק שעונש מאסר מאחורי סורג ובריא יגרום לנאשם סבל רב ועל פי הערכת שירות המבחן אף עלול להביא להידרדרות במצבו הנפשי ולהפגמת דפוסים עברייניים. הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה להתנהגותו בעבירה, וניכר כי מדובר בחרטה כנה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מבין את חומרת העבירה ופוטנציאל הנזק שעשוי היה להסב. כמו כן הביע אמפתיה כלפי בעל החנות והביע נכונות לפצות. על אף הניסיונות החוזרים של גורמי הטיפול לרתום את הנאשם להליך טיפולי ושילובו ב"סל שיקום", הנאשם לא התמיד בהגעתו לשירות המבחן ולמסגרת הטיפולית כשנראה כי היעדר התובנה ביחס למצבו המורכב ולצורך במענים מותאמים עומדים בבסיס התנהלותו זו. הנאשם נעדר עבר פלילי.

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם שהה במעצר במשך למעלה מחודש, מיום 24.5.18 ועד ליום 3.7.18, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים.

22. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתתי דעתי להסדר הטיעון אשר נערך בין הצדדים, ולהמלצת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריא, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם לצד פיצוי למתלונן על נזקיו ועונש צופה פני עתיד. בכל הנוגע לשיעור הפיצוי, סבורני כי יש להורות על פיצוי במלוא היקף הנזק שנגרם, כמפורט בכתב האישום.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **9 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. תחילת עבודות השירות ביום 24.7.19 או כל מועד אחר שייקבע על ידי הממונה על עבודות השירות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירת הצתה.

ג. פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלונן, בעלי החנות. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.10.19. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. הפיצוי יועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן, לממונה על עבודות השירות ולפסיכיאטרית המחוזית.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ט, 24 יוני 2019, בנוכחות הצדדים.